

необмежених потреб суспільства в умовах обмеженості природних ресурсів та вироблення і вжиття заходів, спрямованих на відтворення й збереження цих ресурсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Рикардо Д. *Начало политической экономики и налогового обложения* / Д. Рикардо. – М. : Политиздат, 1955. – 539 с.
2. Сміт А. *Добробут націй. Дослідження про природу та причини добробуту націй* / Адам Сміт ; [Є. Литвин (наук. ред.), О. Васильєва (пер. з англ.)]. – К. : Port-Royal, 2001. – 594 с.
3. Хвесик М. А. *Стратегічні імперативи раціонального природокористування в контексті соціально-економічного піднесення України : [монографія]* / М. А. Хвесик. – Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, ЛТД», 2008. – 496 с.
4. Милль Дж. *Основы политической экономики* / Дж. Милль. – М. : Прогресс, 1980. – 496 с.

**Олексюк Станіслав Степанович, магістрант,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри управління та адміністрування**

**ДО ПИТАННЯ ЗАГРОЗ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ
ПІДПРИЄМСТВА**

Основне завдання суспільства є забезпечення кожному громадянину гідних умов. Звичайно, те ж саме відноситься і до навколишнього середовища, яке також потребує відповідних природних умов. Саме цей аспект екологічної безпеки, в результаті зростання населення, промислового розвитку і збільшення споживання природних ресурсів стає все більш важливим для людського існування і в той же час, тим самим, збільшує вплив на інституційні органи державного управління в сфері екологічної безпеки.

Захист навколишнього середовища є також важливим відображенням в Стратегії національної безпеки України, акті, який визначає коло питань для всіх зацікавлених сторін в країні з метою здійснення національної екологічної безпеки, зокрема, беручи запобігання порушення екологічної безпеки, забезпечення адекватного, безпечного функціонування індивідів в суспільстві і самої держав.

Загрози екологічній безпеці з самого початку свого існування, разом з розвитком цивілізації зазнав цивілізаційних змін. На сьогоднішній день з'явилися нові, раніше невідомі загрози, в той час як деякі тільки змінили форми свого впливу. Наявні загрози негативно впливають на навколишнє природне середовище, зокрема, в сфері забруднення природних ресурсів.

Україна належить до країн-користувача з високим ступенем забруднення. Основними джерелами цієї деградації навколишнього середовища є: комунальні послуги, транспорт, промисловість та антропологічний вплив на навколишнє середовище у вигляді обмеження використання особливо цінних природних територій [1].

Головною проблемою людства є проблема екологічної безпеки. Проблеми екології вже давно вийшли за національні межі і стали об'єктом не тільки внутрішньої, але й світової політики. Глобальна екологічна криза, яка стрімко розвивається, зачіпляє все людство, усі сторони життя людей, але по-різному проявляється в кожній країні в залежності від її природних умов, економічної та соціальної ситуації.

Суть екологічної кризи полягає в деградації і руйнації біотичних механізмів, що стабілізують стан навколишнього середовища. Для негативних змін характерні темпи, які багаторазово перевищують природні коливання, ці зміни позначаються на здоров'ї людей і так чи інакше впливають на благополуччя всіх країн, в тому числі і України.

За правовою природою виникаючі екологічні загрози в сфері екологічної безпеки можуть бути природними і техногенними. До природних загроз ми можемо віднести космічні, які пов'язані з впливом на астероїди, землю, пов'язані зі зміною електромагнітного поля Землі або кліматичні виникнення яких пов'язане з впливом штормів, ураганів, повеней, посухи, заморозків і багато інших [2-3].

Закон України “Про основи національної безпеки України” від 21 червня 2018 р. визначив, що “загрози національній безпеці України – явища, тенденції і чинники, що унеможливають чи ускладнюють або можуть унеможливити чи ускладнити реалізацію національних інтересів та збереження національних цінностей України” [2].

Незважаючи на значну кількість прийнятих законів та підзаконних актів в Україні не створено ефективної системи управління природоохоронною сферою. Також механізми контролю в даній сфері потребують удосконалення.

Погіршення стану екосистем, послаблення стійкості функціонування природного середовища та недосконала система моніторингу підвищує ризики виникнення та збільшення масштабів природно-техногенних катастроф, а також призводить до загострення серйозних соціально-економічних проблем в суспільстві.

Під загрозами екологічній безпеці доцільно розуміти ймовірність явищ і процесів, реалізація яких може призвести до негативного впливу на навколишнє середовище і здоров'я людини. Ці явища і процеси можуть бути виражені в умисному або необережному впливі на навколишнє середовище, діяльності фізичних та юридичних осіб або інших країн чи бути результатом виникнення стихійних лих і катастроф.

Загрози еколого-економічній безпеці зображено на рис. 1.

Еколого-економічна безпека виступає в якості здатності держави захищати інтереси громадян і суспільства від негативного впливу природних і техногенних процесів і їх наслідків. Важливо також зазначити, що екологічна безпека будь-якої країни є частиною глобальної, екологічної безпеки, оскільки, екологічні проблеми не мають кордонів, тому ця проблема стає глобальною.

Рис. 1. Загрози еколого-економічній безпеці

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Азаров С.І., Литвинов Ю.В. Екологічна безпека як складова національної безпеки України. Вісник КрНУ імені Михайла Остроградського. 2012. Вип. 2 (73). С. 142-146.
2. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII // База даних "Законодавство України" / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (дата звернення: 26.10.2020).
3. Владимиров Л. Риск информационна среда в экологичната сигурност поли- и моноситуационни модели. Варна, Варненски свободен университет, Юридически факултет, Институт по морско право и логистика, Кръгла маса "Сигурност и безопасност в червноморския регион: ценности, опасности, защита". 12.10.2020. 400 с.